

Sygn. akt II PZ 21/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z powództwa R.B.
przeciwko Sądowi Rejonowemu [...]
o wynagrodzenie za pracę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 sierpnia 2017 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 21 czerwca 2017 r., sygn. akt II PK 279/16,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2017 r., II PK 279/16, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powódki R.B. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 27 kwietnia 2016 r. i zasądził od niej na rzecz strony pozwanej – Sądu Rejonowego, tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, kwotę 1350 zł.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik powódki – radca prawny - wniósł „o jego zmianę i niezasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako oczywiście niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

W myśl art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną, zaś w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, także na postanowienia sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, poza postanowieniami, o których mowa w art. 398¹ k.p.c., a także postanowieniami wydanymi w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Z niewątpliwego brzmienia tego przepisu wynika, że środek ten nie przysługuje od orzeczenia Sądu Najwyższego, bowiem nie jest on sądem drugiej instancji. Innymi słowy nie można skutecznie składać zażaleń na postanowienie Sądu Najwyższego wydane – tak jak w tej sprawie - w przedmiocie odmowy przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

Te oczywiste uregulowania wskazują więc, że wniesione w sprawie zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego jest niedopuszczalne i jako takie podlega odrzuceniu na podstawie art. 373 w związku z art. 397 § 2 i 398¹⁰ k.p.c.

kc